

nem e sírkő alatt fekszik, hanem a templom bejárata előtt, mert ott fekszik egy nagy lapos kő ezzel a felírással:

<p>BÚZÁS ANDRÁS 1803.</p>

Hogy ki volt Búzás András? arra is találtam adatot a plebánia jegyzőkönyvében, (Csík-Szent-Mihály megyének erigáltatott megyekönyve 1712-től) melyben (a 97. l.) ez olvasható:

„*Andreas Buzás jub. corp. ped. ex incl. Sic. legione a. 1803 d e 7. Julii sepultus*“ hagyott a templomra végrendeletileg 50 frtot.

Búzás András tehát a székely gyalog-ezredben szolgált s mint káplár lépett nyugalomba.

A sírkő felírata és az egyház jegyzőkönyvének bejegyzése tehát megegyezik, hogy 1803 jul. 7.-én temettetett el.

A Siculicidium közhiedelem szerinti emlékköve tehát a csíkszentmihályi templom-kerítésben tulajdonkép a Búzás András emlékköve.

A mádэфalvi veszedelem helyén, a Vészhalom felett, a mostani kőemlék előtt egy egyszerű (állítólag 1852-ben emelt) fakereszt állott az országút mellett, ezzel a felírással:

„*Ezen kereszt állítatott emlékül, kik itt nyugosznak az 1764. veszedelemtől*“.

Most már díszes faragott kőből épült obeliszk jelzi a vértanúk sírját, mely kegyelettel őrizi az 1764 jan. 7.-iki véres éjszaka áldozatainak emlékezetét.

Szádeczky Lajos.

Jelentés

a Kovács Sámuel-féle balladapályázatról.

Alólírottak f. hó 21.-én keltezett megbízatást vettünk, hogy a Kovács Sámuel-féle balladapályázatról véleményes jelentést terjesszünk az Erdélyi Múzeum-Egylet t. igazgató-választmányához.

Jelentésünket van szerencsénk a következőkben megtenni:

Átvettünk 8 pályaművet: 1. Bánfi Dénes. Jelígeje: A becsület sokszor a halálban arat győzelmet. 2. Zord idő. Jelígeje: Jön parancsa Szolimán szultánnak, Parancsolja Verbőcz; Istvánnak: Te fogsz lenni az ország bírója. (Arany.) 3. Emlé-

kek a múltból. (Jelige nélkül.) 4. A nicomédiai lakoma. Jel-
 igéje: Őszi harmat után, Nagy hegyeknek ormán. 5. Nápolyi
 Johanna. Jeligéje: A bűnt előbb-utóbb méltó büntetés sújtja.
 6. Nápolyi Johanna. Jeligéje: Szerelem nélkül nehéz a korona.
 7. Perényiné. Jeligéje: Hős vértől pirosult gyásztér. 8. Rákóczi.
 Jeligéje: Si Deus pro nobis, quis contra nos?

Az 5 első számú figyelemre sem méltó gyenge kísérle-
 zés. A 6. számú hosszadalmas krónikás elbeszélés, szónokias
 tirádákkal. De írója legalább tud verselni.

A 7. és 8. számú azonban irodalmi színvonalon álló munka.
Perényiné balladásabb, rövidebb. De *Rákóczi* költőileg értékesebb.
 Melegség, közetlenség, erős, jóleső hazafias érzés vonul végig
 rajta. Szép nyelven, simán folyó sorokban, zengő rímekben
 cseng végig. Az egész hangulatos lyrában olvad fel.

A pályázati hirdetés a magyar történelemből vett tárgyú
balladát, vagy azzal rokon kisebb magyar történelmi *költői*
elbeszélést kíván. Így a *Rákóczi ez.* költői elbeszélés megfelel e
 feltételeknek s költőileg társánál becsesebb. Ezért azt ajánljuk,
 hogy írójának a díjat kiadni méltóztassék.

Kolozsvár, 1904. évi május hó 30.

Dr. Versényi György.

Ámbár a *Rákóczi ez.* költői elbeszélésnek inkább csak a
 verselése és egyes részeinek költői szépségei érdemelnek figyel-
 met és elismerést, mint az egész költemény, (mert szerkezete
 szétfolyó, az egész nem kerek-egész, hanem összefüggéséből
 kikapott történelmi jelenet, hogy ne mondjam: krónika), mégis
 egészben véve hozzájárulok dr. Versényi György bíráló-társam
 véleményéhez és ajánlom, hogy a *Rákóczi ez.* költői elbeszélés-
 nek, mint társai közt viszonylag legjobbnak és egészben véve
 irodalmi színvonalon álló költeménynek, a díj kiadassék.

Kolozsvár, 1904. június 2.

Dr. Csengeri János.

A pályázatra benyújtott művek bírálatában dr. Versényi
 és dr. Csengeri bíráló társaim azonos határozatukhoz csatlako-
 zom s a díjat a „*Rákóczi*“ írója részére ajánlom kiadandónak.
 Sztána, 1904. június 13.

Éjszaky Károly.